

اعلامیه

انجمن حقوق دانان افغان در اروپا در اعتراض با وضع رقتار و رپورتهاى اجبارى هموطنان

اخراج جبرى مهاجران افغان مغاير ارزشهاى حقوقى و بشرى

اکتوبر 2015

مهاجرت يك اصل جهانى و قبول شده بشرى و حقوقى است. همين اكنون (230) مليون شهروند جهان در بيرون از زادگاه شان بسر ميبرند.

اين اصل در حقوق بين المللى معاصر جاىگاه خاص دارد و منحيث حق انكار ناپذير شهروندان جهان مسجل گرديده است و اعلاميه جهانى حقوق بشر در مواد (13 و 14) خود اين اصل را تسجيل و تصريح کرده است و اسناد ناشى از اين اعلاميه موارد تحقق آنرا مشخص ساخته است که عمده ترين آن کنوانسيون ژينو (1951) والحاقيه آن در سال (1967) در رابطه به مهاجران مى باشد که اکثريت دول کشور هاى جهان به آن الحاق نموده و متعهد به تطبيق بلا شرط احكام آن ميباشند. درين کنوانسيون پناهنده گان، مهاجران و بيجا شده گان تعريف، تسجيل و مکلفيت دولت ها در قبال آنان مشخص گرديده است.

افغانان که تراژيدى خونبار شان معلول و محصول مداخله خارجى است در چهار دهه اخير براى ساليان متوالى بلند ترين رقم مهاجران جهان را تشكيل داده و بيشتراز پنج مليون افغان در بيرون از کشور شان بسر ميبرند.

متأسفانه طى سالهاى اخير و بخصوص در سال قبل و امسال مهاجرت از افغانستان کتله يى و دسته جمعى و آنهم شامل فعالترين بخش جامعه (جوانان) انجام ميآيد. رقم مهاجران به اروپا تا ختم سالجارى به يك و نيم مليون خواهد رسيد که بيش ده فيصد آنرا افغانان تشكيل ميدهد. سر گذشت اسفبار افغانان در ايران و پاكستان و تا اروپا و استراليا و... داستانهاى غم انگيز و بخش از تراژيدى خونبار افغانستان است. (درپانزده سال اخير حدود سى هزار مهاجر در ابحار غرق گرديده و تنها در شش ماه اول امسال 2500 تن در آبهاى بحرى جان باخته اند که يك بخش شان افغانان و هموطن به غربت كشيده شده ما ميباشند.

افغان نگون بخت که کشورش طولانی ترین جنگ تاریخ جهان را سپری مینماید و با هزارویک مصایب در وطن خود مواجه است بعد از گذر از دشتها ، کوه ها و ابحارو...با مصایب و آلام تازه مواجه میگردد و دسترخوان جدید غم در برابرش گشوده میشود ، آنانیکه به اروپا میرسند انواع شکنجه روانی و تحقیر در انتظار شان قرار دارد.

کشور یونان که به دوزخ مهاجران شهرت یافته است ، حیثیت تبعید گاه های مخوف جهان را پیدا کرده است ، جای که حدود چهل هزار افغان در آن با ناباورترین سرنوشت بسر میبرند و درد جانکاه غربت را با تقبل شکنجه و انواع تحقیر و توهین متحمل میگردند . (تا کنون چندین هموطن ما خود کشتی نموده و در محلات عام خود را آتش زده اند).

در کشورهای دیگر اروپائی مهاجران افغان احوال رقت انگیز دارند. بی سرنوشتی طولانی و شرایط نا مساعد در بسیاری از مراکز پناهنده گی تکالیف متنوع روانی را دامنگیر هموطنان ما ساخته است و اسفناک ترین بخش شکنجه روانی ، تهدید خطر دیپورت است که همچون شمشیر داموکلس بر سر افغانان قرار داده اند.

دیپورت های جبری هموطنان ما را دولت های انجام میدهند که متعهد به اعلامیه جهانی حقوق بشر و کنوانسیون ژینومیباشند و برخلاف و در تناقض آشکار با حکم ماده پنجم اعلامیه یاد شده ، پولیس این کشور ها دیپورت جبری افغانان را با زندانی ساختن در کمپ های خاص و تهدید و اولچک عملی ساخته و حتی اطفال و مریضان صعب العلاج را اخراج ، فامیل ها را از هم جدا و فرزندان را از والدین کهنسال شان جدا و آنان را از حق گرفتن وکیل محروم میسازند که خلاف قوانین نافذ اروپا می باشد (این اعمال و زور آزمایی مشت و دروش پامال ساختن خشن « کوانسیون منع شکنجه ، تعذیب رفتار غیر انسانی » پنداشته میشود).

بر اساس آمار های (IOM) چندین هزار افغان تا کنون دیپورت جبری گردیده و در روز های اخیر این عمل خلاف نورمهای حقوقی و بشری در کشور های آلمان ، سویدن و... در شب هنگام شدت یافته است . شرم آور این است که درین ائتلاف حقوق افغانان باز هم دسته همان تیر از خود ما است. وزارت مهاجرین و وزیر اسبق آن وزارت بحساب چند سفر غیر ضروری و غیر مفید اروپائی و « حلال » ساختن سفریه درساخت و باخت متقابل با مقامات ذیربط اینکشورها ، بدور از دید اتحادیه های مدافع حقوق مهاجران افغان با (9) کشور، منجمله تعداد از کشور های اروپائی موافقت نامه را بخاطر دادن مجوز دیپورت به پولیس اینکشور ها امضاً کرده اند.

انجمن حقوقدانان افغان در اروپا برای رفع این خطر جدی که متوجه افغانان است بر مبنای واقعیت اوضاع جاری افغانستان (که حتی وزیر کنونی وزارت مهاجرین آنرا تأیید و بر وفق فیصله بی مورخ 27 اکتوبر سال روان مشرانو جرگه که خواستار قطع اخراج جبری افغانان گردیده است) راه حل عملی، عادلانه و حقوقی را مطابق موازین قبول شده بی حقوق بین المللی و قوانین نافذ اروپائی و افغانستان به ترتیب ذیل پیشنهاد مینماید:

مطابق به حکم بند دوم ماده (13) اعلامیه بی جهانی حقوق بشر:

- حق مهاجرت و حق بازگشت داوطلبانه بوطن تضمین گردیده است ، بدینرو باید: دولت افغانستان ودولت های اروپائی این حق مسلم افغانان را برسمیت شناخته و تضمین نمایند تا هموطنان ما با آزادی کامل از هر دو حقوق خود مستفید گردند.

متأسفانه هم در افغانستان و هم در اروپا حقوق افغان قربانی سیاست گردیده و سیاست بر حقوق پیشی دارد و منافع دولت ها بر اصول بنیادی حقوقی ارجعیت کسب نموده است ودولت های اروپائی که بنام مدافع حقوق بشر گوش فلک را کر نموده اند، به صورت بسیار خشن حکم ماده

(33) کنوانسیون ژینو در مورد دیپورت اجباری رانقض مینمایند و جالبتر اینکه این غمنامه مهاجران برای محافل مهاجرستیز و ضد خارجی به دکانداری مبدل گردیده است. درین معضله در احوال کنونی چهار طرح مطرح است:
اول :

- دولت های که افغانان در آن اقامت دارند و منجمله کشورهای پناهنده پذیراروپائی
- سازمان ملل متحد و بخصوص کمیشنری عالی آن سازمان در امور مهاجرین
- دولت افغانستان
- افغانان مهاجر و نهادهای مدافع حقوق آنان (از جمله انجمن حقوقدانان افغان در اروپا)

مطابق به احکام قانون اساسی افغانستان دولت مکلفیت دارد تا از حقوق شهروندان کشور در داخل و خارج دفاع نماید و اکنون ما از:
رئیس جمهور افغانستان میخواستیم تا لا اقل بخاطر پرستیژ خود و بخاطر عزت و درد جانکاه افغان مستحق و مستضعف:

- هر چه زودتر به وزارت امور مهاجرین هدایت اکید صادر نمایند تا : موافقت نامه یی ننگین فوق الذکر را تعلیق و تعطیل اعلام بدارند تا بهانه از دست پولیس اروپا بخاطر دیپورت جبری افغانان گرفته شود.
- به وزارت های خارجه (وسفارت های اروپائی آن) وامور مهاجرین هدایت اکید صادر گردد که در موضع دفاع قاطع از افغانان اقدام نمایند.
- هرچه زودتر سفارتخانه ویا قونسلگری افغانستان در کشور یونان فعال و بنفع افغانان اقدامات عاجل را مرعی بدارد.
- دوم: تلاش صورت گیرد تا توجه سازمان ملل متحد و کمیشنری عالی آن به مواظبت از افغانان معطوف گردد و نباید فراموش گردد که : هر متقاضی پناهنده گی در موقف (Ruffege mandat) قرار داشته و باید بر طبق معیار های حقوق بین المللی مورد مواظبت (UNHCR) قرار میگیرد. سوم:
کشور های اروپائی پناهنده پذیر:
- مسوولیت این کشورها درقبال افغانان از سه اصل قبول شده یی جهانی ناشی میگردد:

- اصل حقوقی : اعلامیه یی جهانی حقوق بشر و اسناد ناشی از آن ، کنوانسیون ژینو و الحاق آن و کنوانسیون منع شکنجه ، تعذیب و رفتار غیر انسانی و همچنان قوانین مهاجرت این کشورها مواردی را مطرح کرده اند که بر طبق آن مجوزی برای توصل به دیپورت جبری افغانان منتفی میگردد.
- ملحوظات بشری : مطابق احکام اعلامیه یی جهانی حقوق بشر و حکم ماده یی پنجم آن ، دیپورت جبری افغانان مغایر تمام ملحوظات انسانی پنداشته میشود و تخطی از آن یک عمل غیر انسانی قلمداد میگردد. کلام حضرت سعدی که به لسان دری در تالار سازمان ملل متحد وجود دارد (بنی آدم اعضای یکدیگر اندو ... تا اخیر) باید ملاک عمل بشر دوستان واقعی باشد.
- اصل مسوولیت اخلاقی (Moral obligation) : اظهر من الشمس است که جامعه یی جهانی و منجمله همین کشور های اروپائی مورد بحث ما در قبال تراژیدی خونبار افغانستان و تداوم آن و

حتی ایجاد احوال کنونی که مسبب آواره شدن جوانان (که اکثریت شان تحصیلات بلند دارند) مسوولیت دارند و امروز باید این اصل قبول شده بی بین المللی را رعایت نمایند. همه ما میدانیم که این کتله بی وسیع افغانان مستمند ، مستحق و مستضعف به قوم ، مذهب ، سمت ، حزب و ایدیولوژی خاص تعلق ندارند. بدینرو بر مبنای انسان و افغان و بخاطر ادای دین انسانی و افغانی و بر اساس حکم وجدان باید مورد مواظبت و دفاع قاطع ما قرارداشته باشند ، بدینرو:

انجمن افغانان مقیم اروپا صمیمانه از افغانان مقیم اروپا و نهاد های اجتماعی ، اتحادیه ها ، وکلای مدافع ، مسوولین نشرات و فعالین شبکه های اجتماعی در فیسبوک میخواهد تا در دفاع از حق، حقیقت و حقوق هموطنان عزیزبخاطر ختم دیپورت جبری کمپاین وسیع و بزرگی را سازماندهی نمایم و به جهانیان و جوانب این معضله که در فوق تذکار یافت ، نشان بدهیم که افغانان در دفاع از افغان مظلوم خود ، کار مشترک را سازماندهی و حق خود را مطالبه و گرفته میتوانند .

با احترام

هیأت اجراییه انجمن حقوقدانان افغان در اروپا

www.hoqooq.eu